योधयिष्यामि सैन्यानि नाशयन् सर्व्वसोमकान्। न च मां पाण्डवा युद्धे योधयिष्यन्ति हर्षिताः।
॥ सञ्जय उवाच ॥ स एवमभ्यनुज्ञातश्चक्रे सेनापतिं ततः। द्रोणन्तव सुतो राजन् विधिदृष्टेन कर्म्मणा।
अथाभिषिषिचुर्द्रोणं दुर्य्योधनमुखा नृपाः। सैनापत्ये यथा स्कन्दं पुरा शक्रमुखाः सुराः।
ततो वादित्रघोषेण शङ्खनादाच्च महास्वनैः। प्रादुरासीत् कृते द्रोणे हर्षः सेनापतौ तदा। १७५
ततः पुण्याहघोषेण स्वस्तिवादस्वनेन च। संस्तवैर्गीतशब्दैश्च सूतमागधवन्दिनां।
जयशब्दैर्द्विजाग्र्याणां सूतानां नर्त्तितैस्तथा। सत्कृत्य विधिना द्रोणं मेनिरे पाण्डवान् जितान्।
॥ सञ्जय उवाच ॥ सैनापत्यन्तु सम्प्राप्य भारद्वाजो महारथः। युयुत्सुर्व्यूह्य सैन्यानि प्रायात्तव सुतः सह।
सैन्धवश्च कलिङ्गश्च विकर्णश्च तवात्मजः। दक्षिणं पार्श्वमास्थाय समतिष्ठन्त दंशिताः।
प्रपक्षः शकुनिस्तेषां प्रवरैर्हयसादिभिः। ययौ गान्धारकैः सार्द्धं विमलप्रासयोधिभिः। १८०
कृपश्च कृतवर्म्मा च चित्रसेनो विविंशतिः। दुःशासनमुखा यत्ताः सव्यं पक्षमपालयन्।
तेषां प्रपक्षाः काम्बोजाः सुदक्षिणपुरःसराः। ययुरश्वैर्म्महावेगैः शकाश्च यवनैः सह।
मद्रास्त्रिगर्त्ताः साम्बष्ठाः प्रतीच्योदीच्यमालवाः। शिबयः शूरसेनाश्च शूद्राश्च मलदैः सह।
सौवीराः कितवाः प्राच्या दाक्षिणात्याश्च सर्व्वशः। तवात्मजं पुरस्कृत्य सूतपुत्रश्च पृष्ठतः।
हर्षयन्तः स्वसैन्यानि वेलेषु बलमादधत्। ययौ वैकर्त्तनः कर्णः प्रमुखे सर्व्वधन्विनां। १८५
तस्य दीप्तो महाकायः स्वान्यनीकानि हर्षयन्। हस्तिकक्षो महाकेतुर्व्वभौ सूर्य्यसमद्युतिः।
न भीष्मव्यसनं कश्चिद्दृष्ट्वा कर्णममन्यत। विशोकाश्चाभवन् सर्व्वे राजानः कुरुभिः सह।
हृष्टाश्च बहवो योधास्तत्राजल्पन्त सङ्घशः। न हि कर्णं रणे दृष्ट्वा युधि स्थास्यन्ति पाण्डवाः।
कर्णो हि समरे शक्तो जेतुं देवान् सवासवान्। किमु पाण्डुसुतान् युद्धे हीनवीर्य्यपराक्रमान्।
भीष्मेण तु रणे पार्थाः पालिता बाहुशालिना। तांस्तु कर्णः शरैस्तीक्ष्णैर्न्नाशयिष्यति संयुगे। १९०
एवं ब्रुवन्तस्तेऽन्योऽन्यं हृष्टरूपा विशाम्पते। राधेयं पूजयन्तश्च प्रशंसन्तश्च निर्ययुः।
अस्माकं शकटव्यूहो द्रोणेन विहितोऽभवत्। परेषां क्रौञ्च एवासीद्व्यूहो राजन् महात्मना।
प्रीयमाणेन विहितो धर्म्मराजेन भारत। व्यूहप्रमुखतस्तेषां तस्थतुः पुरुषर्षभौ।
वानरध्वजमुच्छ्रित्य विष्वक्सेनधनञ्जयौ। ककुदं सर्व्वसैन्यानां धाम सर्व्वधनुष्मतां।
आदित्यपथगः केतुः पार्थस्यामिततेजसः। दीपयामास तत्सैन्यं पाण्डवस्य महात्मनः। १९५
यथा प्रज्वलितः सूर्य्यो युगान्ते वै वसुन्धरां। प्रदहन्दृश्यते तद्वत् केतुः पार्थस्य धीमतः।
योधानामर्ज्जुनः श्रेष्ठो गाण्डीवं धनुषां वरं। वासुदेवश्च भूतानां चक्राणाञ्च सुदर्शनं।
चत्वार्य्येतानि तेजांसि वहन् श्वेतहयो रथः। परेषामग्रतस्तस्थौ कालचक्रमिवोद्यतं।
एवं तौ सुमहात्मानौ बलसेनाग्रगावुभौ। तावकानां मुखे कर्णः परेषाञ्च धनञ्जयः।
तौ जातावभिसंरब्धौ परस्परवधैषिणौ। अवेक्ष्येतां तदान्योऽन्यं समरे कर्णपाण्डवौ। २००
ततः प्रयाते सहसा भारद्वाजे महारथे। आर्त्तनादेन घोरेण वसुधा समकम्पत।